

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 20 Iunie st. v.

Corteji au dispărut. Promisiunile de tot felul au amuțit. Vasele de vin și de vinars au secăt. Capetele au reintrat în zodia siguranței contra spartului. Urnele fără de scrupule, ce voturi întră într'însele, s'au pus la odihnă pentru cinci ani de zile. Căruțe, care, steaguri, musicanți și toate câte mai constituie idila electorală din Ungaria au dispărut. Este liniște, mare liniște în tot cuprinsul de sub egida coroanei ungurești și e necesară liniștea, deoarece ce mulți vor fi, care au să-și facă socoteala, cât au dat, cât au să mai dea, ca să-și răscumpere polițele și dacă în adevăr se plătesc jertfa, care au adus-o. Vor fi puțini aceia, care își vor pute dice: și dacă n'am reușit, am luptat cinstit.

Fie cum va fi, zilele cele frumoase ale fericirii electorale au trecut. Guvernul a obținut, poate ce n'a așteptat, o majoritate imponentă și chiar spunând un neadevăr, el poate dice, că cetățenii statului ungar au încrederea într'insul.

Să-l vedem acum ce va face.

Foile, care îi stau la dispozițiune, au început a înșira multe din cele ce guvernul are de gând să facă cu majoritatea nemărginită în parlament. Este lucru curios numai, că între câte guvernul pune în perspectivă că are să facă, nu aflăm ceva ce n'ar fi putut face și cu majoritățile, de care a dispus în cei doisprezece ani expirați.

Cum a votat milioane pentru edificii de lux și pentru alte lucruri, nu înțelegem, cum guvernul n'ar fi putut găsi o majoritate, care să-i voteze d. e. ameliorarea administrațiunii?

Dar', aide de, să dicem și noi ca foile ce guvernului îi stau la dispozițiune, că acum, cu majoritatea de care dispune, are să lucreze, cum n'a putut sau n'a vrut să lucreze în trecut, și totuși trebuie să ne punem întrebarea, ce garanție ne dă guvernul, că va lucra cu majoritatea imponentă de acum mai mult ca cu majoritățile din trecut?

Însași opozițiunea maghiară este nedumerită în privința aceasta. Opozițiunea maghiară nu vrea să creadă, bună oară, că guvernul va face ceva în favorul culturii maghiare, deși promise că va face precum a făcut în trecut. Opozițiunea dice, că tocmai „Kultur-egylet“-ul este o dovadă, că guvernul în trecut n'a făcut nimica, pentru-că dacă făcea, „Kultur-egylet“-ul era de prisos.

Are opozițiunea maghiară dreptate să-i facă guvernului imputările ce i-le face în privința culturii maghiare, puțin ne privește. Noi am scos dintre altele impregiurarea aceasta, pentru-că este una din cele câte guvernul promite, dar' totodată una, cu care nu și-a putut câștiga creșmântul.

Ce vom dice acum noi Românii, ce vor dice ceilalți Nemaghiari din țerile ungurești, că vor să aștepte dela guvernul întărit cu majoritatea imponentă, când acesta nici menționare nu face de dînșii în organele sale?

Trei milioane de Români compacți așezați la porțile răsăritene ale monarhiei, se vede, că guvernului unguresc puțin îi pasă, dacă sunt mulțumiți sau nemulțumiți. Nu ia nici notiță despre ei. De sigur, că răzimat de majoritatea imponentă, de care dispune speră, că îi va vota ca neexistenți. Compatrioții maghiari au darul de a nu-și aduce aminte de alții decât la sarcinile, de cari dînșii se feresc, când ca cetățeni renitenți, când ca cetățeni privilegiați.

Guvernul cu majoritatea sa facă cum îl va tăia capul. Noi însă scim un lucru: cu un vot sau cu două și chiar cu o sută, nu se votează trei milioane de Români din lume, ba nici chiar nemulțumirea lor.

Correspondență din Viena.

Viena, 30 Iunie n. 1887.

Scirile aventuriose, care fură publicate în presa de aci și în cea din Budapesta asupra voiajului regelui Milan la Viena, sunt de mică valoare și nu merită decât puțin creșmânt.

Scirea, că regele Milan vrea să divorțeze de regina Natalia și că voiesce să se asigure personal cu Viena, dacă la cazul unei resculari revoluționare a poporului sârbesc poate conta pe ajutorul Austriei, sună foarte romantic, și e ceea ce în țiaristică se dice „o rață grasă“.

Serbia e un regat independent recunoscut de întreaga Europă, și dacă de fapt s'ar pute întâmpla, ca Sârbii să dea afară din țeară într'o zi pe regele Milan, apoi atunci e greu de priceput, cu ce reson Austria ar constrînge pe Sârbii cu ajutorul armelor să primească ează pe înălturatul rege.

Și ar fi oare profitabil influenței Austriei, de a întreprinde un asemenea pas?

Simpatiile popoarelor balcanice nu s'ar câștiga prin aceasta. Receptul maghiar nu s'a probat în Orient, și cabinetul vienez ar face bine să caute alt recept.

E un fapt, pe care nu voim să-l negăm de loc, că ministerul Risticii în Belgrad nu înseamnă un triumf al cabinetului vienez.

Noi scim însă, a cui e vina nereușitei acesteia.

Românii și Slavii din Ungaria sunt ei înșiși oare entusiasmați? Și pentru-ce nu sunt? Noi nu putem să ne mirăm, că dl de Hengervár nu a avut succes în Belgrad. Se află oare mulți Români și Slavi pe partea dlui Tisza? Maghiarii sunt entusiasmați și au câștigat brillant bătaia electorală pentru ministerul Tisza. Faptul îl recunoaștem.

Entusiasmul Maghiarilor însă nu află ecou simpatice nici în Belgrad, nici în Cetinie, nici în Bucuresci, nici în Sofia.

Entusiasmul maghiar ar fi de ajuns pentru a face propagandă pentru influența austriacă, dacă ar locui pe Balcani și pe Dunărea-de-jos — Maghiari. Din nefericire însă, acolo nu locuiesc Maghiari și de aceea cei din Viena vor fi nevoiți, în sfârșit să cugete, că trebuie făcut ceva, pentru-ca și Românii și Slavii să poată să se entusiasmeze în același mod ca și Maghiarii.

Revistă politică.

Sibiu, 20 Iunie st. v.

Mâne se va deschide marea adunare națională a Bulgarilor. După depeșele ce le primim ieri, Sobrania totuși se va ocupa și cu alegerea de principe, care se va pune la ordinea zilei trei patru zile după deschiderea Sobraniei. Încă de mai înainte se vorbea, că reprezentanții puterilor nu vor participa la adunare; acum se aude, că conform instrucțiunilor ce le-au primit mai târziu,

ei nu vor trimite la adunare nici pe secretarii lor, spre a nu înfrîuri asupra Sobraniei sau mai bine zis, pentru-că ei nu sînt de acord cu procederea la actul alegerii de principe.

„Neue Freie Presse“ primesce despre alegerea principelui bulgar următoarea corespondență originală din Sofia:

Cu ocuparea tronului bulgar se are lucrul serios, despre aceasta nu mai încapă îndoială. Chiar și în cercurile guvernamentale se admite, că marea Sobranie, după-ce i-se va fi prezentat raportul despre pertractările de până acum asupra candidaților de tron, va proceda numai decât la alegerea de principe. Spre a înlătura orice îndoială, „Svoboda“, care își are scirile din isvor oficial, declară fără nici o rezervă, că Sobrania se întrunește singur numai în scopul, de a alege un principe, — alt scop n'are. „Svoboda“ observă mai departe, că guvernul va fi în stare de a propune un candidat, care va accepta alegerea și va veni în Bulgaria. Corespondentului d-voastre i-s'a adevărit aceasta la loc competent, mai mult, s'a fost exprimat asigurarea, că cele mai multe puteri vor aproba alegerea ce s'a pus în perspectivă. Nu e greu de ghicit, care e anume candidatul. E vedit, că nu poate fi prințul Alexandru de Battenberg; al doilea candidat, Alexandru Vogoridi (Aleco-Pașa) nu este persoana aceea, pe care poporul bulgar ar dori să și-o aleagă de stăpânitor și care ar pute oferi garanții sigure pentru rezolvarea crizei bulgare și pentru desvoltarea binefăcătoare a țerii. Cu totul altminteru stă lucrul cu al treilea candidat, cu prințul de Coburg. Acest candidat nu numai e luat în combinațiune serioasă, ci, după-cum se aude din isvor bine informat, va fi propus chiar de către guvernul bulgar în mod oficial. După Alexandru de Battenberg prințul de Coburg are cele mai multe șanse de a deveni principe, de a veni în Bulgaria între actualele împrejurări grele, va fi cu multă înșuflețire întimpinat. Ce privește aprobarea puterilor, în cercuri bine informate se vorbește, că cele mai multe puteri îl vor aproba. Afară de Rusia rămâne numai Franția, a cărei aprobare e nesigură; se crede însă, că și această putere se va alătura majorității. Astfel Rusia, așa se crede aici, va rămâne izolată și se va mulțumi deocamdată cu rupearea relațiilor cu Bulgaria. E ciudat, că guvernul bulgar până acum n'a înconșințat pe reprezentanții puterilor despre intenționatele alegeri de principe.

Diarului „Vossische Zeitung“ i-se împărtășește din Belgrad, că Sobrania va alege mai întâiu pe principele Alexandru de mai înainte, și după refuzarea acestuia

Foița „Tribunei“.

Posacul bun de inimă.

Comedie în 3 acte

de Carlo Goldoni.

Tradus de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu.

Actul II.

(Urmare.)

Scena X.

Un Lacheu și cei diși.

Lacheul. — (Lui Costică.) Stăpâne! această scrisoare este pentru d-voastră!

Costică. — Dă-mi-o încoace! (Turburat ia scrisoarea.) (Lacheul pleacă.)

Scena XI.

Margareta și Costică.

Costică. — (În sine, și deschidând turburat scrisoarea.) Să vedem. Este scrisul avocatului meu.

Margareta. — Ce-ți scrie?

Costică. — Lasă-mă un moment. (El se retrage la o parte, cetesce încet și vedește neplăcere.)

Margareta. — (În sine.) Va fi poate vre-o nenorocire?

Costică. — (După-ce a cetit scrisoarea.) Sunt perdut!

Margareta. — (În sine.) Inima-mi palpită.

Costică. — (În cea mai mare turburare.) Sărmana mea soție! Ce va fi de ea! Cum voi pute să i-o spun? Ah! nu am curajiu!

Margareta. — (Plângend.) Costică dragă, spune-mi ce este? Încrede-te în nevasta ta; nu sînt eu cea mai bună prietenă, pe care o ai? Costică. — (Îi dă scrisoarea și pleacă.) Ține, cetesce; aceasta este starea mea!

Scena XII.

Margareta singură.

Mă înfiorez! (Cetesce.) „Domnule! Totul este perdut; creditorii n'au voit să subscrie. Sentința a fost întărită. Vi se va face cunoscut cât mai curînd. Păziți-vă bine, pentru-că s'a ordonat arestarea d-voastre“.—Ce cetiu?!. . . Ce auđiu?!. . . Bărbatul meu îndatorat . . . în primejdie de a-și perde libertatea! . . . Dar' cum e cu puțință? El nu joacă cărți. El nu are obiceiuri rele. El nu este iubitor de lux preste măsură . . . Încât îl privește pe el . . . Să fie oare din vina mea? . . . Oh, Dumnezeu! Ce rădă 'mi-se vedește! Muștrările Angelinei, ura domnului Pandeles, disprețul pe care îl arată din zi în zi în contra mea . . . 'Mi-se rumpe legătura dinaintea ochilor. Văd greșelile bărbatului meu, văd pe ale mele. Prea marea sa dragoste l'a amăgit, neexperiența mea m'a orbit. Costică este vinovat și eu sînt poate de-o potrivă cu el. Dar' ce leac să găsim pentru această crudă situațiune? Numai unchiul meu, da, unchiul meu ar pute să le aducă toate la cale . . . Dar' Costică ar fi el în stare în aceste clipe de abatere și de durere . . . Ah! dacă eu fui cauza, deși fără voința mea, pentru-ce să nu mă duc eu însămi? . . . Da . . . chiar dacă ar trebui să mă arunc la picioa-

rele lui . . . Dar' cu acea fire aspră, nesuferită, voi pute eu să mă măgulesc că-l voi îndupleca? . . . Voi merge eu să mă supun la ocările lui? . . . Ah! dar' ce împoartă, și ce sînt toate umilirile față cu starea îngrozitoare a bărbatului meu! . . . Da . . . alerg; singură această idee trebuie să-mi dea curajiu! (Ea voiesce să treacă în apartamentul lui Pandeles.)

Scena XIII.

Marta și cea dișă.

Marta. — Cucoană! ce faci d-ta aici? Domnul Costică s'a părăsit cu totul desnădăjduirii.

Margareta. — Cerule! sbor în ajutorul seu. (Parte.)

Scena XIV.

Marta singură.

Ce nenorocire! Ce încurcături! Dacă este adevărat, că ea s'ar fi cauza, merită într'adevăr . . . Pe cine vîd?

Scena XV.

Valeriu și cea dișă.

Marta. — Domnule, ce cauți d-ta pe aci? Ți-ai ales un moment rău. Toată casa este cufundată în necazuri.

Valeriu. — O sciam eu; chiar în acest moment mă întorc dela avocatul lui Costică, eu i-am oferit punga mea și creditul meu.

Marta. — Aceasta este o lucrare virtuoasă. Nimic nu poate fi mai generos decât fapta d-tale.

Valeriu. — Domnul Pandeles este acasă?

Marta. — Nu; servitorul 'mi-a spus, că este la notarul seu.

Valeriu. — La notarul seu?

Marta. — Da. El are totdeauna câte o afacere.

Voi ai poate să-i vorbești?

Valeriu. — Da; voiesc să vorbesc cu toți, eu văd cu mare neplăcere încurcăturile domnului Costică; sînt singur, am avere, pot să dispun, iubesc pe Angelina, viu să-i ofer să o iau fără zestre și să împărțesc cu ea starea mea, averea mea.

Marta. — Hotărîrea este prea vrednică de d-ta. Nimic nu dovedește mai mult stima, dragostea, generositatea d-tale.

Valeriu. — Crezi că aș pute să mă măgulesc?

Marta. — Da; cu atât mai mult, că d-șoara se bucură de favoarea unchiului seu, și că el voiesce să o mărite.

Valeriu. — Voiesce să o mărite?

Marta. — (Cu bucurie.) Da.

Valeriu. — Dar', dacă voiesce să o mărite, va voi de asemenea să fie stăpîn în propunerea partidei.

Marta. — (După un moment de tăcere.) S'ar pute întâmpla . . .

Valeriu. — Și crezi că acesta este o mângăiere pentru mine?

Marta. — Și pentru-ce nu? . . . (Cătră Angelina, care vine înspăimîntată.) Vîno, vîno, d-șoară!

Scena XVI.

Angelina și cei diși.

Angelina. — Eu sînt cu totul spăriată.

Valeriu. — (Cătră Angelina.) Ce ai, domnișoară?

pe regele Milan. Cu acest plan al lui Stransky ar sta în legătură și voiajul regelui Milan la Viena. Dar „Vossische Zeitung” însăși tractează în mod foarte sceptic această împărțire ciudată.

Călătoria regelui Milan la Viena formează acum tema foilor rusesci. Unele văd într-aceea o demonstrațiune binevoitoare față cu Austro-Ungaria; dar' cu greu se poate aștepta, că regele Milan va lua o atitudine hotărâtă înainte de a se ivi vre-un eveniment hotărâtor în Peninsula-Balcenică. „Novoie Vremia” crede, că voiajul la Viena nu provoacă la nici o întemplantare căderea cabinetului Ristici. Dacă ar fi vorba de asta, atunci Ristici nu ar fi fost numit de regent în absența regelui. Mai curând s'ar pute admite, că deslușirile lui Milan în Viena au oblit terenul pentru o înțelegere între el și premierul seu și că la timpul seu Ristici va ține-o de lipsă a liniștii și desarma guvernul din Viena prin oare-care promisiuni. Ristici n'ar pute să facă pe față opoziție Austriei. Cu reînnoirea lui la putere el trebuie să împace pe Austria și probabil aceasta a și fost scopul călătoriei regelui Milan.

După o scrisoare ce o primesce „Pol. Korr.” din Londra, cerurile politice din Anglia nu pun mare preț pe convenția anglo-turcească privitoare la Egipt. E sigur, că parlamentul nu va acorda lordului Salisbury nici o jertfă pentru menținerea convenției. Vederile cerurilor politice merg într-acolo, ca convenția să fie sacrificată și politica, cărei i-se dă expresiune într-aceea, să se efectueze fără învoeli formale. Acest curent e mai cu seamă o reacțiune a rezistenței, ce a manifestat-o Rusia față cu convenția. Anglia ar susține bucurios relațiuni de prietenie cu o putere, care în curând va pute deveni vecinul ei în Asia-centrală.

O declarațiune croată.

Cei trei conți Draskovich, patronii organului „Agramer Tagblatt”, au trimis diarului „Neue Freie Presse” următoarea scrisoare, care atât în Viena cât și mai ales la Budapesta și-a atras asupra sa cuvenita atențiune a tuturor cerurilor politice. Creșterea de interes și pentru publicul nostru, o lasăm să urmeze în întreg cuprinsul ei:

„Onorată redacțiune! Corespondența din Pesta din foaia d-voastre de seara dela 24 Iunie cu titlul: „Alegerile în Croația”, care abia astăzi a ajuns la cunoștința noastră, ne îndeamnă a vă ruga pentru publicarea următoarelor rânduri:

„Poziția noastră opozițională și mai ales împregiurarea, că partidele opoziționale ale Croației au încheiat la alegeri un compromis de cuprinsul, ca în fiecare cerc electoral să se candideze numai câte un candidat opozițional, au dat diarelor noastre oficioase și semioficioase privilegiul a-și lărgi praxa deja de mult usitată de a ne defăima în modul cel mai necruțător, suspectându-ne chiar și de iloialitate și înaltă trădare.

„Câtă vreme astfel de învinuiri bătărănesci aflau loc numai în foile guvernamentale din țeara

noastră, nu ne-am aflat îndemnați a le respinge, căci aci credința noastră către împărat și țeară este cunoscută în destul. Alta este însă, când o foaie universală de vađa și renumele foaii d-voastre își deschide coloanele pentru astfel de învinuiri și când examenul de loialitate din „Agramer Zeitung” este luat în apărare din partea d-voastre.

„Într-o țeară, unde s'a introdus un aparat administrativ cu totul nou, cu oameni mai preste tot noi, unde fiesce-care începător, pentru a ajunge la influență, este mai catolic decât Papa; într-o țeară, unde judecătoria este desbrăcată de prerogativele sale cele mai sfinte: inamovibilitate și independență; într-o țeară, unde exprimarea liberă a părerilor este suprimată printr-o nemai pomenită prigonire a presei; acolo unde contactul permis prin lege al candidaților opoziționali cu alegătorii este oprit prin mijloace arbitrare de necreșut, pe când aparatul administrativ se identifică cu majoritatea dietei și candidații guvernamentali comunică cu alegătorii lor cu ajutorul și sub protecțiunea amplotiaților administrativi; într-o astfel de țeară nu ar fi de mirat, dacă împregiurări extraordinare ar îndemna la mijloace ear' extraordinare.

„Ear' mult discutata coalițiune a partidelor opoziționale din Croația, care mai corect ar fi trebuit numită un compromis în alegeri, este un mijloc, de care se folosesc partidele din toate țările constituționale. În special în Ungaria numai de curând s'a aliat contele Apponyi spre asemenea scop cu partidul dela 1848, ear' în Germania de repește-ori s'au aliat partide conservative cu democrații sociali etc.

„Nici decum însă nu îndreptătesce asemenea compromis la învinuiri de felul acelor, pe cari de un timp încoace am avut a le suferi.

„Acum sîntem numiți iloiali, acum Starceviciani în frac, slugi ai reacțiunii și ai camarilei, maghiaroni deghizați, cari voim să vindem țeara Maghiarilor, Cincinnati, aventurieri politici, principii electorali ș. a.

„Eată un mic registru de dovești despre modul cum formăm noi obiectul celei mai minuoioase atențiuni din partea contrarilor nostri politici.

„Dacă nu ar fi în contra felului nostru de a gândi, ne-ar fi ușor să întoarcem examenul de loialitate al lui „Agramer Ztg” și să întrebăm: Cunoaște partidul guvernamental adresa partidului radical de drept dela 1884? Are cunoștință despre vorbirea D-ului Erasm Barcici, în care se face amintire despre „tropotul copitelor cailor căzăcesci pe pavagiul stradelor din Viena?”

Ear' dacă le știe aceste, cum se unesc cu conștiința politică a unui partid guvernamental, ca să asigureze prin unul din cei mai de influență membri ai sei pe acel partid radical de drept (Starcevician) și încă cu mult înainte de încheierea mult pomenitei coalițiuni, să-l asigureze, dîcem, de 30 de mandate (până acum nici când nu a avut mai multe decât 25), dacă mână în mână cu guvernamentalii va voi să facă front centrului conservativ, care în sensul programului seu se află cu deservire pe terenul legal. Este un fapt acesta, pe care aici în țeară din partea celor mai de aproape interesați nimenea nu îl neagă, și a cărui dovedire cu scrisori numai de aceea o întrelăsăm, pentru-că nu corespunde modului nostru de a lupta.

„Încât privește învinuirile și suspectările, cari se lăseseră în contra noastră atât aici, cât și în timpul din urmă în foile din Viena, răspundem odată pentru totdeauna următoarele:

„Conții Draskovich totdeauna, chiar și în timpurile cele mai grele au fost aderenți credincioși ai Domnului și Împăratului lor și fii credincioși ai patriei. Ear' noi generațiunea presentă ni-o ținem de o deosebită onoare, că din tinerete am purtat haina de onoare a Împăratului și în calitate de șambelani c. r. am depus jurământul de loialitate.

„Noi nu cunoaștem nici un fel de aspirațiuni personale, nu aspirăm la putere și guvern; ne ținem însă de datorința noastră față cu Împăratul și imperul, și credem, că este adevărata misiune a magnaților țerii, ca să susțină drepturile acestuia și interesele țerii confederate a coronei Stului Stefan în modul, cum le-au înțeles acei bărbați, cari au încheiat tractatul dela 1868, prin care raportul între Croația și Ungaria a fost de nou regulat, căci în acel înțeles a fost sancționat numitul tractat din partea Coronei.”

„Comentarea acestui tractat, ce s'a furisat în timpul din urmă, este după noi cauza principală a regretabilei neînțelegeri între Croația și Ungaria, neînțelegeri, care păgubesc atât interesele patriei noastre, cât și ale coreanei sfului Stefan și prin aceasta și interesele monarhiei întregi și aceasta este cauza, din care noi, stând pe terenul legal și în modul cel mai loial, credem, că trebuie să facem opoziție direcției dominante.

„Contele Ioan Draskovich, c. Paul Draskovich, c. Iosif Draskovich.”

Corespondență particulară

a „Tribunei”.

Câmpeni, în 28 Iunie n. 1887.

Deși cam întârziat, totuși îmi iau libertatea a trimite următoarele despre alegerea de deputat din cercul Trascăului spre publicare:

În 17 l. c. s'a sêvșit alegerea de deputat dietal în comuna Trascău și s'a ales, după-cum era de prevedut, candidatul guvernamental bar. Huszár Károly. Nu aceasta este de interes pentru Români, — căci nouă celor ce ne ținem de partidul național, ni-a fost de tot indiferent, că reese un guvernamental, opozițional, antisemit sau cum D-șeu îi mai cheamă, — ci de interes poate fi numai: că respectat-au ori nu Români din cercul Trascăului conclusele conferenței naționale?

Cercul de alegere Trascău a fost totdeauna bantuit de corteși guvernamentali, ca toate celelalte cercuri din Transilvania, și fiindcă alegătorii români mai cu seamă în pretura Câmpenilor sînt în majoritate precumpenitoare, — căci în această pretură cam 90% din alegători sînt Români, — apoi în această parte a cercului s'au și întrebuintat mijloacele cele mai aspre de corteșire.

Pretorii și argații lor înainte de alegere și de și au călătorit prin comune, li-au promis la alegători munți de aur, care nu există, drepturi, care nu stau în puterea lor de a le da, — fiindcă locuitorii din cercul Câmpenilor prin segregare au pierdut o mare parte din pădure și din pășunat, pretorii și argații lor li-au promis la alegători, că vor ajunge ear' în folosința pădurilor

și a pășunatelor pierdute, dacă vor participa la alegere. Înainte de alegere cu vre-o 3—4 săptămâni organele administrative au pus table în marginile pădurilor și pășunatelor în semn, că acele locuri sînt oprite, ear' imediat înainte de alegeri li-au promis alegătorilor, că în cas, dacă vor merge la urnă, acele table se vor înlătura și fiesce-care va tăia lemne și va pășuna după plac. Pentru alegere li-au pus la alegători trăsuri gratis la dispoziție, li s'au plătit spesele de călătorie, ba unii au fost duși cu forța la alegere dîcându-li-se: „că este poruncă mai înaltă, ca să mergea la alegere.” Gendarmii încă au stat tot în „Habtacht-Stellung” pre lîngă alegătorii și i-au păzit, ca nu cumva vre-un pasivist să-i lumineze și în acest mod să le scape din mână. Ba, ce e mai mult, în trăsurile, care duceau alegătorii la Trascău, erau postați și gendarmi, ca nu cumva vre-un pasivist să fure vre-un alegător din trăsură, — căci acestia, — opincarii servili, aveau să decidă soarta unui baron maghiar!

Mari sforțări și mari gălgii au fost atunci în țeara Moșilor, și cu toate acestea abia au dus stăpânii atotputernici vre-o 60—70 de alegători la urnă. Între alegătorii acestia partea cea mai mare au fost biraele, — juđii comunali, — și rudeniile lor, notarii comunali și resp. cercuali, arêndașii și toți aceia, cari trag foloasene meritate din averile comunale și 20—25 de nemeși din comuna Vidra, cari, ca toți nemeșii opincarii, nu sînt nici Români, nici Maghiari: „ci sînt nemeși!”

Din inteligență au participat la alegere: preotul gr-or. George Scrobu din Săcătura, învățătorii: I. Nicola din Vidra-de-jos, B. Pațiția din Săcătura și P. Gligor din Bistra, acest din urmă însă, ajungînd tîrziu, nu a votat.

Mă mir mult de domnii acestia, ce i-a putut îndemna să mergea la alegere? Cumcă aceasta nu au făcut-o din dragoste către dl baron Huszár, o scim cu toții, dar' și aceea o scim, că presiune, — de care să se poată teme, — asupra lor nu s'a putut face, fiindcă pânea de toate țilele o capetă dela Români și nu dela alții!

Din inteligență au mai participat la alegere încă: preotul gr-cat. I. Burzu din Bistra și învățătorii: George Nicola din Gura-Arezii și T. Pasca din Gura-Albacului. Acestia trei însă știu drumul Trascăului mai bine ca ori-ce cărauș, căci au participat totdeauna la alegere; pentru aceea le dîcem: „că de asemenea Români de lemn nu avem lipsă”.

Ceilalți Români au respins toate ispitele cu indignațiune și au dovedit, că țin mult la reputațiunea lor strămoșească, ceea-ce li se va și socoti în rēvașul de onoare. Un alegător.

Cronică.

Archiducele Frideric, locotenent-mareșal al armatei comune s'a îmbolnăvit la Pojon de pojar. Decursul morbului este normal.

Numiri. Ministrul reg. ung. de culte și instrucție publică a întărit definitiv în postul seu de până acum pe Ioan Székely, învățător ordinar la școala elementară de stat din Panticu. — Presidential tablei reg. din Mureș-Oșorhei a numit pe juristul absolvent, Alexiu Stefani, de practicant de drepturi fără diurnă la tabla reg. de acolo.

Angelina. — (Cătră Valeriu.) Sermanul meu frate...

Marta. — (Cătră Angelina.) Tot așa e?

Angelina. — (Cătră Marta.) Puțin mai bine, el este acum mai liniștit.

Marta. — Ascultă, ascultă, domnișoară, acest domn 'mi-a spus ceva mângăitor pentru d-ta și pentru fratele d-tale.

Angelina. — Și pentru el?

Marta. — Dacă ați scî sacrificiul ce este hotărît să-l facă!

Valeriu. — (Încet cătră Marta.) Nu-i spune nimic. (Intorcîndu-se cătră Angelina.) Este poate vre-un sacrificiu, pe care să nu-l merite?

Marta. — Dar' va trebui să vorbim ântău cu domnul Pande.

Angelina. — Iubito, dacă ai voi să-ți iai d-ta această sarcină.

Marta. — Bucuros! Ce trebuie să-i spun?

Angelina. — Să vedem, să ne sfătuiim; dar' aud pe cineva. (Aleargă cătră iatacul lui Pande.) Este domnul Grigore. (Cătră Valeriu.) Nu te arêta. Să mergem în iatacul meu și vom vorbi după placul nostru.

Valeriu. — (Cătră Angelina.) Dacă vești pe fratele d-tale...

Marta. — Ei, aidem, domnule, aidem! (Îl îmbrăncesc și pleacă cu el.)

(Va urma.)

Fabula ca almanach.

(W. Hauff.)

(Urmare și fine.)

— „Ah, mamă! de mă vor respinge de tot, sau de mă vor ultragia, ca privirile oamenilor să nu mă atingă, sau retrasă și desconsiderată să fiu părăsită într'un colț?”

— „Dacă bêtănii, seduși de modă, te vor disprețui, atunci întoarce-te către cei mici; într-adevăr, ei îmi sînt favoriți, lor le trimit cele mai plăcute chipuri prin frații tei, prin visuri; da, eu însămi m'am coborît deja adesea la ei, i-am răsătat și i-am sărutat și frumoase jocuri m'am jucat; ei mă și cunosc bine, cu toate că nu-mi știu numele; am observat însă de multe ori, cum zimbesc ei noaptea la stelele mele, și dimineața, când mieluseii mei strălucitori trec pe cer, de bucurie bat în palmi. Și dacă devin mai mărișorii, tot mă mai iubesc; eu le ajut drăgălașelor fete de a împleți cununi pompoase și băieții sêlbatici devin mai tăcuți, dacă aședându-mă lîngă ei pe vîrfurile înalte de stînci, las să reapară din lumea neguroasă a depărtatelor dealuri albastre, castele înalte și palate pompoase, și norii roșietici ai serii transformându-i în cete curagioase de călăreți și în peregrinaje bizare.”

— „O! bunii copii!” — exclamă Fabula cu emoțiune. — „Da, să fie! Cu ei mai vreau să o cerc odată.”

— „Da, tu fata mea bună,” — dîse regina. — „Du-te la dîșii; dar' voesc să te și îm-

brac puținel mai bine, ca să plăci celor mici și cei mari să nu te refuze; eată vestmîntul unui almanach vou a 'ți-l da.”

— „Unui almanach, mamă? Ah! — așa rușine 'mi-e a luci înaintea oamenilor.”

Regina dete semn și servitoarele aduseră frumosul vestmînt al unui almanach. Era de colorii lucitoare și întreșute figuri frumoase.

Camerierele îi împletiră frumoase fete lungul seu păr; îi legară sandale aurii sub piciorașe și îi dederă deasupra vestmîntul.

Modesta Fabulă nu cuteza a-și ridica ochii, mama ei însă o privia cu desfătare și o îmbrățișă: „Du-te acolo,” — îi dîse ea mititei; — „binecuvîntarea mea să fie cu tine! Și dacă te vor desconsidera și își vor bate joc de tine, atunci reîntoarce-te la mine, poate generațiuni mai târzii, mai credincioase naturii, își vor întoarce inimile lor ear' către tine.”

Astfel vorbea regina Fantasia. Fabula însă coborî în jos pe pămînt. Cu inima palpitîndă se apropiă de locul, unde grijiau înțelepții păzitori; își plecă căpsorul la pămînt, își contrase frumosul vestmînt mai strîns de trup, și cu pas temut se apropiă de poartă.

— „Stai!” — strigă o voce profundă și răgușită. — „Ești paze! eacă vine un nou almanach!”

Fabula tremură auzînd aceste; mulți bărbați bêtăni cu priviri întunecoase pășiră înainte; aveau pene ascuțite în pumn și le țineau îndreptate spre Fabula.

Unul din mulțime se apropiă de ea și o apucă aspru de bărbie: „Ridică-ți numai și capul, domnule almanach!” — strigă el, „ca să i-se uite omul în ochi, de e el ceva bun sau nu.”

Roșînd Fabula își îndreptă căpsorul în sus și își deschise ochii sei întunecoși.

— „Fabula!” exclamă păzitorii și riseră din toată puterea gîtului. „Fabula! Cugetam că vine, te miri ce! Cum de vii tu în vestmîntul acesta?”

— „Mama 'mi-l-a îmbrăcat,” răspunse Fabula.

— „Așa? Ea voesc să te furișeze între noi?”

„Nu-i vorbă! Cară-te! vești de te depărtează de aici!” Strigară păzitorii unul după altul și ridicară penele ascuțite.

— „Dar' eu numai la copii vreau să merg,” se ruga Fabula; aceasta doară 'mi-ați put-o permite!”

— „Nu fug deja destule adunături de aceste prin țeară?” exclamă unul din păzitori. „Îmbeată numai copiii nostri cu fleacuri!”

— „Las' să vedem, ce știe ea astădată”; dîse altul.

— „Ei bine!”, — exclamă ei, „spune, ce știi; dar' grăbesce-te, căci nu avem timp de pierdut pentru tine.”

Fabula își întinse mîna și descrie cu degetul arătător multe semne în aer. Și apărură multe figuri: caravane, cai frumoși, călăreți împodobiți; multe corturi în năsipul pustietății; pă-

Statutele reuniunii de femei pentru ajutoarea săracilor din Hunedoara au fost aprobate de către ministerul reg. ung. de interne cu clausula de aprobare.

Stațiunile telegrafice de vară dela băile Tușnad și Borsec pentru sezonul acesta s'au deschis la 15 Iunie n. a. c.

Listele alegătorilor. Comitetul central electoral al comitatului Sibiiu exmte următoarea publicațiune: Subscrisul comitet central electoral aduce la cunoștință, că listele provizore ale alegătorilor de deputați dietali din cele 3 cercuri electorale ale comitatului Sibiiu se expun din 5—25 Iulie 1887 spre înțelegere publică: 1. În reședința comitetului central electoral, în biroul de expediție al comitatului (casa comitatensă). 2. Listele orașului Sebeș în biroul magistratului din Sebeșul-săseșc; listele comunelor mari în cancelariile comunelor respective, ear' listele comunelor mici în cancelariile notariilor cercuali respective, unde se pot vedea și decopia dela 8—12 oare a. m. și 2—6 oare d. m.

În timpul din 5—15 Iulie poate reclama fiecare în privința persoanei sale, precum și fiecare, care este indus în listă, cu privire la inducerea în listă sau ștergerii din lista cercului, în care este indus el. Reclamațiunile de asemenea se vor expune în localitățile amintite spre vedere publică și fiecare îndreptățit de a reclama își poate face observările sale cu privire la reclamațiunile din 5—25 Iulie a. c. Reclamațiunile și observările trebuie adresate la comitetul central-electoral și înainte magistratului, respective oficiilor comunale sau notariatelor cercuale. Într'un script se pot face reclamațiuni cu privire la mai multe persoane. Observările însă trebuie făcute separat la fiecare script. (§-ii 44, 45 și 46 din articolul de lege XXXIII. 1874.) Totodată se publică, că deoarece cărțile principale de dare din anul curent încă nu s'au compus pe deplin, în sensul înaltei ordinațiuni a ministrului reg. ung. de interne dtdo 14 Maiu 1887, Nr. 31194, se vor lua de basă la procedura de rectificare cărțile de dare principale din anul trecut și că fiecare este îndreptățit pre lungă observarea normelor de mai sus a cere corigarea erorilor intrate în liste cu ocaziunea procedurii acesteia. (§-ii 44, 45 și 50 din legea citată.) Sibiiu, în 22 Iunie 1887. Comitetul central-electoral al comitatului Sibiiu: Thalmann m. p., președinte, Hanneheim m. p., notar.

Exercițiile de tir ale artileriei. Magistratul din Sibiiu exmte o publicațiune cu data 21 Iunie n., prin care se aduce la cunoștință publică, că exercițiile de tir ale artileriei se vor ține în est-an pe locul de tir lângă Pociș de la 16 Iulie până inclusive 14 Septembrie. Se va pușca în 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30 Iulie; 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 19, 22, 23, 24, 25, 26, 29 și 30 August; 7, 9, 10, 12, 13 și 14 Septembrie a. c. în toată ziua dela 6 oare dimineața până la 12 oare la ameași. În aceste zile nu e permis nici unui neocompetent a trece prin locul de tir până la 400 pași după tunurile, cu care se pușcă. Pentru evitarea incidentelor se vor posta sentinele de siguranță împrejurul locului de tir, și fiecare are să se supună îndrumărilor acelora. După-ce mai departe șoseaua ce duce spre locul de tir dela Poplaca la Sibiiu nu se poate folosi de comunicațiuni pe timpul tirului, pasanții, călăreții și cărașii ce comunică între aceste două puncte sunt avertați la drumul ce duce la Sibiiu dela Poplaca pre lungă pădure (Dumbravă), apoi dela Gurarului pre lungă canalul cel vechiu. Mai departe se aduce la cunoștință, că proiectilele ce eventual se vor găsi nu e permis a le arunca, a le sfredeli sau a le tracta altminterlea cu nebagare de seamă. Proiectilele ce zac pe pământ ori n'au intrat afund în pământ sunt, fără excepțiune, a se ridica cu precauțiune și a se

sări și năi pe mări viroase; păduri liniștite și locuri populate și strade; băitai și nomade pac-nice: toate acestea plutiau în aer ca icoane vii, în multime amestecată.

Fabula nu observase în zelul ei, prin care se silia de a produce acele icoane, cum adormiseră păzitorii așa pe rind cu toții. Chiar voise să descrie nouă semne, când un bărbat amabil se apropiase de dinsa și o apucă de mână.

— „Uite, Fabulă bună“, dîse el, arătînd pe dormitori, „pentru acestia lucrurile tale băl-tate nu au nici un preț; furișează-te în grabă prin poartă, căci ei nu vor cugeta că te afli în țeară, și vei pute în pace și nevedută trece pe strade. Eu vreau să te conduc la copiii mei; în casa mea îți voi da un leșor; acolo vei pute să șezi și trăi pe seama ta; și dacă apoi fiii mei și ficele mele vor fi învățat bine, vor pute merge cu jucătorii lor la tine să te asculte pe tine. Voiesci așa?“

— „O! din toată inima te urmez, spre a mă duce la copilașii tăi. Cum îmi voi da silința, a le face când și când o orîșoară veselă!“

Bravul bărbat îi făcu cu capul un semn prietenos și-i ajută de a trece peste picioarele dormitorilor păzitori.

Zimbard se întoarse Fabula, după-ce trecuse de ceea parte, și sprintenel se furișă apoi pe poartă în lăuntru.

Sibiiu, 7 Iunie.

Mrap.

puta totdeauna cu virful în sus. La desgroparea proiectilelor trebuie să fie omul cu cea mai mare precauțiune; o persoană să nu ducă mai mult decât un singur proiectil. Proiectilele găsite sînt a se preda ori filialei depozitului de artilerie de aici ori oficerului ce staționează în locul de tir. Celor ce predau proiectilele ori alte metale găsite li se dă rebonificarea conform tarifului.

Concert în Ludoș. Inteligența română din M-Ludoș și giur invită la concertul împreunat cu danț ce se va arangia Duminică, în 17 Iulie st. n. a. c. în pavilionul din grădina „Hotelului Kormöty“. Venitul e destinat în folosul edificării unei biserici greco-cat. în loc. Începutul la 6 oare p. m. Ludoș-de-Murș, în 28 Iunie 1887. Nicolau Solomon, protopop, președinte. Drd. Georgiu Moga, v.-președinte. Vasiliu Moga, pretor, cassar. Eugeniu Solomon, stud. med., secretar. Ioan Bocoș, med. cerc., controlor. Dr. Emilu Gerasim. Demeter Dossios. Mercur Dossios. Georgiu Simu. Ioan Comșa. Aurel Pop. Laurențiu Gerasim. Romul Orbean. Stefan Banfi. Teodor Moga. Mariu Elecheș. Vasiliu Bocoș. Virgiliu Rusu.

Din Gastein se scrie dtdo 29 Iunie n.: Astăzi a sosit aici anunțarea oficială dela mareșalul de curte din Berlin, că dispozițiunile referitoare la călătoria împăratului Wilhelm la Gastein s'au schimbat într'atată, încât sosirea bătrânului monarch s'a fixat numai pentru 28 Iunie n.

Manevre mari în Rusia se vor ține în est-timp sub comandă guvernorului general Gurko pe linia între Miechov și Opatov, concentrate fiind toate trupele din regatul Polonia; așa scrie „Pol. Corr.“.

Exportul de cai din Rusia, care până acuma a fost interzis, după o scire sosită din Petersburg, se va permite în curînd earăși.

Pușca cu repetiție în armata daneză S'a introdus în armata daneză pușca cu repetiție cu calibrul de 8 milimetri, și cu magazie independentă. În această armă însă o importantă inovațiune a fost introdusă. Cu ajutorul unui mecanism foarte simplu, inventatorul a utilizat mișcarea de regulare pentru a deschide, încărca și închide pușca, care devine astfel automată. Trăgătorul n'are trebuință decât să încerce prima lovitură și poate să țină pușca la ochi atîta timp, cât are munițiuni. Tragerea devine mult mai repede, cele șase cartușe în magazie pot fi înțrebuințate în câteva secunde. Mișcarea de regulare, care este desagregabilă și face să se peardă timpul, a devenit astfel o forță folositoare.

Furt de giuvaericele. Se anunță din Londra, că un furt însemnat de bijuterii s'a în-tîmplat în hotelul Midland-Railway, Joi dimineața. Bijuteriile furate se evaluează la 6500 lire sterline (162,500 franci). Proprietarul a sosit acum câteva zile din Paris și geanta ce conținea obiectele furate, a fost răpădită din apartamentul lui. Se bănuiesc că hoțul e un individ, care a călătorit cu pîgubașul pe un batel dela Calais la Douvres. Se fac cercetări scrupuloase pentru descoperirea autorului acestui furt îndrăzneț, cu atât mai mult, că zilele acestea s'au sîvîrit câteva asemenea furturi în diferite cartiere ale Londrei. Se crede, că este o bandă întreagă organizată pentru operațiuni de acest fel.

I-a programă

scoalei civile (private) de fete cu internat

„Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ în Sibiiu

pe anul scolastic 1886/7.

Necesitatea înființării de scoale române pentru fete.

(Urmare.)

II.

Cause numeroase, mai mult ori mai puțin neatințătoare de noi, ne-au împedecat în mersul nostru cultural.

Am trăit în grele împrejurări întîmpinînd în trecut ca și în prezent mulțime de dificultăți, — în vreme ce pretensiunile societății și ale timpului modern se urcă mereu.

Și totuși nu se poate dice, că Românii au făcut puțin pentru răspîndirea culturii în toate clasele poporului. Sîntem săraci, nu-i vorbă, dar' cu toată sărăcia numărul oamenilor cu știință de carte astăzi nu mai este atît de neînsemnat, și clasa cultă română, deși pe încetul, dară se sporesce.

Părinții nostri, muncind și cruțînd, au jertfit și jertfesc mult pentru ridicarea aședămintelor culturale. Se poate că une-ori se cam perd din vedere trebuințele de căpetenie ale ținutului, în care este de a se înființa vre-un institut de învățămînt. Poate că oamenii nu prea sînt cu destulă luare aminte la împrejurarea, că în cutare loc ar trebui mai curînd o școală poporală superioară, o școală numită civilă, de băieți ori de fete, sau o școală de comerț, — decât un gimnasiu. Mai în colo că este mare lipsă în foarte multe locuri de a îmbunătăți starea scoalelor existente, atît cu privire la personalul didactic, cît și la zidiri și la mijloacele de instrucțiune. Deocamdată însă poate e destul și atît, dacă inima oamenilor se încălzește, când e vorba de progresul cultural al nației noastre. Cu vremea o să ne învățăm și mai bine cum trebuie să muncim.

În ori-și-ce cas sînt deja îmbucurătoare faptele ivite în timpul mai recent, când de o parte tocmăi femeile încep a se interesa de cres-

cerea generațiunilor viitoare. Femei române ze-loase și însușite pentru scopuri de binefacere au luat și urmează a lua inițiativa de a întemeia reuniuni pentru creșterea sexului femeesc.

Ear' de altă parte „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“, după-ce în adunările sale generale recunoscuse necesitatea de a înființa un internat și o școală superioară de fete, a întemeiat din mijloacele sale aceste institut, a ridicat un edificiu școlar provîdînd cu localități corîspunzătoare și cu toate mobilele și aparatele recerute de internat și școală, și a făcut deschiderea solemnă a institutului sale în ziua de 15 Septembrie 1886. — Datele, ce privesc activitatea din anul prim al existenței lor, se pot vedea pe paginile următoare ale programului de față.

Terminînd voiu încerca a arăta în liniiamente generale: care sînt scopurile acestei scoale de fete cu internat.

Asociațiunea transilvană a decis înființarea lor cu scop, „ca fetele române să primească nu numai o creștere morală, intelectuală și fizică mai îngrijită, care și pe dîsele să le ridice la nivelul, la care se află adevărata femeie în țările cele mai înaintate ale Europei, ci totodată să le facă să simță și să lucreze întru toate ca adevărate fiice ale poporului, din al cărui sin au eșit, ear' părinților să li se înlesnească lucrarea pentru educațiunea fiicelor lor“. Mai departe „scoala aparținînd categoriei scoalelor numite priu legea de stat scoale civile, are de scop a da o cultură generală, decât care mai înaltă nu se poate da femeii în scoalele publice existente în patrie și totodată a oferi ocaziune pentru dobîndirea de cunoștințe folositoare în ceea-ce privesc practica vieții, care până acum a fost prea puțin luată în considerare. Ear' internatul intenționează a oferi copilelor ce vor veni afară de Sibiiu, îngrijirile trebuincioase în cele mai favorabile condițiuni“.

Acestea le-a avut în vedere Asociațiunea transilvană.

Cît pentru scopul de căpetenie al acestei scoale, acela nu poate fi altul, decât cel basat pe principiile pedagogiei: a instrui pentru a educa.

Conform acestui principiu, ori-ce școală ca institut de creștere nu-și alege de scop principal nici decum aceea, ca elevul să ese dintr'însa cu un complex oare-care de cunoștințe și aptitudini, din care la timpul său se scoată folos pentru viață. Dacă numai acest scop s'ar lua în vedere, ea ar înceta de a fi institut de creștere, mîrginindu-se întru a pregăti pe elev să-l facă apt pentru o anumită carieră specială, ar face adecă o treabă aparținătoare altui soi de scoale: a scoalelor ce au de a face cu științele dintr'un punct de vedere practic, ear' nu educativ. Institutele de educațiune însă, adecă: scoalele poporale elementare, superioare, scoalele dișe civile, apoi cele reale, gimnasiile și alte asemenea, privesc pe elev din punct de vedere general, scopul lor este a-l cultiva în întregul seu, fără nici o privire la poziția viitoare și la societatea sau statul, din care are să facă vre-odată parte. În scurt instrucțiunea educativă are în vedere ca scop principal formarea caracterului moral al individului. Căci numai caracterul face din individ ceea-ce trebuie să fie ca om, — ear' nu cunoștințele.

Ca scop de-a doua mână, sau ca cel mai bun mijloc din câte dispune școala pentru ajungerea scopului principal, rămân cunoștințele ce le împărtășesc elevului. Tot asemenea mijloace, cu putere educativă asupra copilor, mai sînt lectura privată, venirea în atingere cu oamenii și îndeosebi persoana educatorului, care prin modul seu de a gîndi și a lucra este în continuu un exemplu viu în internul școlarilor. Iubirea ce el o poartă pentru ordine și adevăr, neplăcerea sa pentru lucruri ordinare, modestia, bunavoința lui pentru cei-ce o merită, mai departe interesul și plăcerea dovedită pentru obiectele de învățămînt, și chiar mișcările și expresiunile sale, toate impresionează adînc pe copil și produc într'însul nisuița de a face asemenea, — contribuind astfel și aceste în măsură anumită la hotărîrea și desvoltarea voinții, și în urmă la formarea caracterului. Din cauza aceasta se și pretinde, ca învățătorul să-și însușească neapărat o pregătire teoretică și științifică, și să nu se mulțumească numai cu dibăcia aceea pedagogică ce o are poate din fire ori a dobîndit-o și perfecționat prin experiența anilor. Numai în chipul acesta va pute apoi desvolta ca adevărat pedagog și psiholog facultățile elevului după un plan precisat de știința pedagogiei și a psihologiei. Nu este acum locul de a schița aici părerile psihologilor și pedagogilor cu privire la modul și căile ce conduc la formarea caracterului.

Din cele dișe până aici încă se poate vedea, cît se cere dela o școală de fete, ca aședămint adevărat de educațiune, și cîtă necesitate avem noi de astfel de aședămint. (Va urma.)

Diplomatic.

(De X. Y. Z. din „Neue Freie Presse“ Nr. 8097.

(Urmare și fine.)

Că arta a fost singur Frideric, nu e trebuință de a mai dice. Artă domnirii este și ea o artă reprezentativă.

„Comediante!“ — dîse Piu VI, când îi reprezentă Napoleon o scenă mare de mînie. „Tragediante!“ — răspunse Napoleon, care aușise vorba lui Piu.

Meritat a fost el de sigur. E constatat prin o sută de martori oculari, că erupțiunile înfloritoare de mînie ale împăratului, cari au fost întru adevăr nise erupțiuni vulcanice, au fost numai comedie, lucruri reci premeditate. Întrîrînta lor n'a fost mai puțin strașnică, căci actorul se numia Napoleon.

Este și cunoscut, că bărbatul acesta strașnic se lăsa instruit de Talma. Actorul trebuia să învețe pe domnitorul ținuta impunătoare de corp; grandetă trebuie a fi învățată și o să vină încă la atîta, că tinerii, cari vor să studieze diplomatica, se vor trimite în loc de maestrul de dans la Adolf Sennenthal.

Sau poate nu! Dacă domnii vor prourma de a se purta în modul mojiceș al lui Kaulbars sau al lui Jonin, atunci va trebui să fie învățătorul tineretului diplomatic și al lor adevărat *magister morum* un bătaș sau un bulldog. Că a căpătat un delegat poruncă, de a purta o vorbă energică, s'a întîmplat adesea, de când există comunicațiunea diplomatică, și în cartea amintită a lui Wicquefort se poate citi un capitol deosebit asupra „*liberté de parler*“, libertatea vorbirii diplomatice.

Că însă reprezentanții unui regim străin calcă așa de brusc cu călcăiele butinelor, ca Rușii în Sofia, asta este o aparență nouă, datorită timpului de astăzi. De regulă se declarau războaiele într'un stil foarte fin. În evul mediu căpătară copiii de curte, care transmiteau declarația de războiu, un dar de onoare și este datină, că înaintea unui duel se salută combatanții. În preseara războiului dela Krim însă căpătase Mendicov porunca, de a se prezenta Sultanului în pardosea și a-i dice ultimatul. Nici chiar acel om mare fără cruțare, care a strivit cu desăvîrșire icoana diplomatului dela școala veche, care se personifica mai ales în figura lui Talleyrand, — nici Bismarck nu 'și-a permis nici odată o astfel de cutezanță. Pardosea a fost deja destul de negalant, astăzi însă poate că se vor prescrie pentru un cas de asemenea mînece de cămașă. Da, cuvîntul „diplomatic“, care deșteaptă în timpurile trecute noțiunea unui om fin, liniștit, nobil, cu măsură în toate lucrurile, și tare elegant, va desemna în curînd numai pe un om de o grobianie aleasă și se apropie timpul, când se va pîrî pentru ofensa de onoare, dacă se va dice la megieșul seu: „Tu, diplomatule, tu!“ Prudent este însă cel puțin de a întrebuița cuvîntul cu precauțiune, și în totdeauna, dacă e vorba de un diplomat, de a se instrua, de care fel e: vechea sau noua școală? Grație sau bruse? Jonin sau curtușau? Grobian sau fin?

Dionisiu O. Olinescu.

Varietăți.

(Ciasornicul pădurii.) Un forestier, dice „Revista pădurii“ sau un vîcător, ori-cît de dimineată s'ar duce la pădure, pe drept vorbind n'ar ave nevoie de alt ciasornic, dacă ar scî se deosebească glasul diferitelor păsări din păduri, cari cîntă cam la epoce anumite. Astfel, după priveghitoare, care cîntă aproape toată noaptea, pițigoiul e acela, care dă cel dintîiu semnal, înainte de revărsatul zorilor, între ciasurile 1½—2. După dînsul, între 2—2½ începe cîntecul pituliceii cu capul negru. Până la 3 cîntă ciocărlia. Dela 3—3½ pitulicea cu pieptul roșu începe să întoneze trîlurile ei melodioase. Dela 3½—4 cîntă mierla. Dela 4½—5 pițigoiul, și dela 5—5½ începe să ciripească vrabia. Mierla e o pasere foarte deșteaptă și învață lesne ori-ce melodie. Astfel, în Franția, mai acum cîtăva vreme, se dice, că toate mierlele unui canton cîntau marseillesa, grație întîmplării, care făcuse să scape din colivie o mierlă, pe care stăpînul seu o învățase acest cîntec.

(Cel mai vechiu diar.) Diarul „Curiosité“ scrie, că cel mai vechiu dintre diare este organul oficial al imperului chinez, „*King-Pau*“ fundat în anul 911 al erei noastre.

Această foaie apărea la început la intervale nedeterminate și mai mult sau mai puțin îndelungate; dar, dela anul 1361, „*King-Pau*“ a apărut regulat odată pe săptămînă. În 1804, diarul deveni zilnic și costa 2 *heks*, adecă un gologan, și adi, cu același preț, el publică zilnic trei edițiuni.

Ediția de dimineață, tipărită pe hîrtie galbenă, este consacrată comerțului și ese în 8000 exemplare; ediția dela ameași conține actele oficiale și scirile diverse; ediția de seară, tipărită pe hîrtie roșie, cuprinde informațiuni, articole de fond și extracte din cele dintîiu două edițiuni. Diarul este redactat de 6 membri ai Academiei de științe plătiți de stat.

Tiragiul celor trei edițiuni nu trece peste 14.000 exemplare.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Viena, 2 Iulie n. Milan a cercetat ieri pe Kalnoky și pe ministrul-president Tisza. Regele 'și-a prolongit petrecerea aici până Marți.

Viena, 2 Iulie n. Regele Sîrbiei a făcut o vizită în persoană la ministerul de finance și la ambasada engleză și 'și-a predat biletul pentru Kállay și Paget.

Londra, 2 Iulie n. Casa de sus a luat sub desbatere raportul privitor la novela agrară irică. Salisbury declară, că va omite articolul, care dă moșierilor puterea, de a silii pe arîndatorii restanțieri, să se declare de insolvenți.

Roma, 2 Iulie n. Senatorii au hotărît în ședință secretă, să însărcineze o comisiune pentru de a aduce proiecte în privința reformei senatului.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Economie.

Despre sămănăturile din România „Economia Na ional ” scrie: Varia iunea ploilor cu a timpului frumos, în unele p r i ale  erii s’a urmat în astfel de condi iuni,  nc t produc iunea agricolă nu lasă nimic de dorit.  nspicarea gr nelor, a sec rei etc. ca  i înflorirea s’a făcut în cele mai bune condi iuni, ear’ vegeta iunea porumbului nu lasă nimic de dorit; mai cu seamă la porumburile acelea, care au fost sămănate mai de timpuriu,  i care actualmente se sapă pentru a doua-oară. Nu tot astfel putem să vorbim de localita ile acelea, unde ploaia n’a venit la timpul seu,  i ca exemplu putem lua starea cerealelor din Prahova, Buzău, etc., în aceste jude e chiar  i porumburile de abia au mărimea de 10—15 c.

Acest r u la porumb se va put  îndrepta, dacă ploile vor sosi mai la timp; la cas contrar recolta va lăsa foarte mult de dorit. Am putut observa mai în  ilele trecute, că în unele jude e a  i început a se face ogoarele fie pentru s m n tura gr nelor de toamnă, fie pentru rapia ; arătura se face în condi iunile cele mai bune, din cauză că p m ntul   i avea ume eala trebuincioasă. Un agricultor inteligent scie, că luna cea mai potrivita  pentru facerea ogoarelor este luna lui Maiu  i Iunie până când începe seceratul  i cositul gr ului; afară de aceea în Iulie timpul este secetos  i ogoarele nu se pot face în condi iuni destul de bune,  i luna aceasta este mai mult pentru facerea arăturilor de ad ncire, ear’ nu pentru  nt ia oară.

Pia a din Sibiu, 1 Iulie Gr u hectolitru 74—80 chilo fl. 5.80 până fl. 6.60, gr u mestecat 68 până 72 chilo fl. 4.60, până fl. 5.40 s cara 68 până 72 chilo fl. 3.80 până fl. 4.20, or  58 până 64 chilo fl. 4.— până fl. 4.60, ovăs 40 până 45 chilo fl. 2.10 până fl. 2.50, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.10 până fl. 4.50, mălaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.60 p n  fl. 1.80, s m n   de c nep  49 p n  51 chilo fl. 4.— p n  fl. 4.50, mazerea 76 p n  80 chilo fl. 6.— p n  fl. 6.50, lintea 78 p n  82 chilo fl. 10.— p n  fl. 11.— fasolea 76 p n  80 chilo fl. 4.— p n  fl. 5.—, p sat de gráu 100 chilo fl. 16.50 p n  fl. 17.—, f in  Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, sl nina 100 chilo fl. 54.— p n  fl. 58.—, unsorea de porc fl. 56.— p n  fl. 60.—, s u brut fl. 20.— p n  fl. 22.—, lumini de s u fl. 36.— p n  fl. 38.—, lumini turnate de s u fl. 46.— p n  fl. 48.—, s punul fl. 22.— p n  fl. 24.—, f n 100 chilo

fl. 1.— p n  fl. 1.20, c nepa fl. 32.— p n  fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— p n  fl. 3.—, spirul p. 100 L. % 31 p n  33 cr., carnea de vit  chilo 40 cr. carnea de vi el 28 p n  40 cr., carnea de porc 42 p n  48 cr., carnea de berbec 26 p n  28 cr., ou  10 cu 16 p n  18 cr.

Pia a din Media , 30 Iunie. Gr u hectolitru fl. 5.80 p n  fl. 6.20; gr u mestecat fl. 4.50 p n  fl. 4.80; s cara fl. 3.50 p n  fl. 3.60; or ul — p n  fl. —; ov sul fl. 2.20 p n  fl. 2.30; cucuruzul fl. 3.50 p n  fl. 4.75; s m n  de c nep  fl. 3.25 p n  fl. 3.57; crumpenele fl. 1.60 p n  fl. 2.—; m laiul hectolitru fl. 7.— p n  fl. 8.—; mazerea fl. 5.— p n  fl. 6.—; fasolea fl. 3.50 p n  fl. 3.75; lintea fl. — p n  fl. —; chiminul (s c reanu) fl. — p n  fl. 40.—; s u brut 100 kilograme fl. 18.— p n  fl. 22.—; lumini de s u v rsate fl. — p n  fl. 40.—; unsorea de porc fl. 65.— p n  fl. 70.—; sl nina fl. 50.— p n  fl. 60.—; c nepa fl. 36.— p n  fl. 38.—; f nul fl. 1.40 p n  fl. 1.70; s punul 100 buc  i fl. 20.— p n  fl. 40.—; spirul gradul 9 cr.; carnea de vit  chilo 30 p n  32 cr.; carnea de vi el 30 p n  36 cr.; carnea de porc 40 cr.

T rgul de rim tori  n Steinbruch.  n 30 Iunie n. s’a notat: unguresci b tr ni grei 47.— cr. p n  48.— cr. unguresci grei, tineri 48 1/2 cr. p n  49.— cr., de mijloc 48 1/2 cr. p n  49.— cr., u ori 48 1/2 cr. p n  49 1/2 cr., mar    er neasc , grea 47.— cr. p n  48.— cr., de mijloc 48.— cr. p n  49.— cr., u oar  48.— cr. p n  49.— cr., rom nesci de Bakony, grei — cr. p n  — cr., transito de mijloc — cr. p n  — cr., transito u ori — cr. p n  — cr., transito s rbesci grei 49.— cr. p n  49 1/2 cr., transito de mijloc 49 1/2 cr. p n  50.— cr., transito u ori 49 1/2 cr. p n  50.— cr.,  ng ra i cu ghindă — cr. p n  — cr. per 4 % cumpăniți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 1 Iulie st. n.
Gr u (din Banat): 72—73 Kilo fl. — pănă —
60—80 Kilo fl. — până —, ( ng  Tisza) 72—74 Kilo fl. — pănă —, 77—81 Kilo fl. 9.15 p n  9.40, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — pănă —, 77—81 Kilo fl. 9.10 p n  9.35, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — pănă —, 77—81 Kilo fl. 9.15 p n  9.40, (de Baeska) 72—74 Kilo fl. — pănă —, 77—81 Kilo fl. 9.20 până 9.35, (din Ungaria de nord) 77—81 Kilo fl. — p n  —, 74—79 Kilo fl. 9.— p n  9.25.
S cara (unguresc ) 70—72 Kilo fl. 6.45 p n  6.70. (Or  nutrit ) 60—62 Kilo fl. 5.65 p n  6.20; (de ber rie) 62—84 Kilo fl. 7.— p n  7.80.
Ov s (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.— p n  6.30.
Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.50 p n  5.60; de alt soi fl. 5.50 p n  5.55.
Rapia  fl. 10 1/8 p n  10 1/8; de Banat fl. 9 3/8 p n  9 4/8.
M laiu (unguresc): fl. 4.30 până 4.70.
Timpul de furnisare.
Gr u (primăvară) 75 Kilo fl. 8.15 până 8.17 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.06 până 8.08.

S cara (primăvară) 69 7/10 Kilo fl. 6.13 până 6.15.
Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.57 până 5.59.
Rapia  (August—Septembrie) fl. 10 1/8 până 11.—
Spir (brut) 100 L. fl. 25.— până 25.50.

Pia a cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Opera iile efectuate în 17 Iunie v. 1887.

V�nd�torii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libru	pre�ul lei în aur
Marato	Emberico	Porumb	2550	61 1/2	6.55
Politi	Valler	"	4400	58 1/2	6.17 1/2
Marghiloman	L. Dreifus	"	2500	57 1/2	5.92 1/2
"	"	"	3000	58	6.10
Focseaneau	"	"	1800	58 1/2	6.—
P. Arion	"	"	2000	61	6.35
Evloghiu	Feitler	"	1700	60 3/4	6.50
Vamvuri	G. Mendl	"	5000	59	6.30
Matheo	Gardeli	"	1050	61	6.55
Sassu	Valler	"	2100	60 1/2	6.30
Agaldi	"	"	3600	60	6.26
Curvisiano	Peirano	"	6400	60 3/4	6.55
Samarian	Chrisoveloni	"	3500	68	6.60
Sassu	"	"	1950	62 3/4	6.32 1/2
Nenoviei	Petricioni	Por. ro�u	2000	63	6.90
Ionescu	Chrisoveloni	"	1400	61	6.30
Cotti	Carnavali	"	1800	62 3/4	6.72 1/2
Curvisiano	Căpitan	"	3400	62 3/4	6.90
Sassu	L. Mendl	Or�	17000	42	3.70
"	"	"	4700	45	4.—
Politi	Mila	Gr�u	1150	57 1/2	9.60

Agiu 14.90—15 la %.

Cursul pie ei din Sibiu

din 2 Iulie st. n. 1887.

H�rtie-moneta română	Cump.	8.65 v�nd.	8.68
Lire turcesci	"	11.30	11.35
Imperiali	"	10.30	10.35
Ruble ruseci	"	1.12	1.13

Bursa de Bucure ci.

29 Iunie — 4 oare p. m.	Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 5 %	—	—
Renta română amort. 5 %	—	—
(Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6 %	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6 %	87 7/8	—
�mprumutul Municipal 5 %	—	—
Scrisuri func. rurale 7 %	—	—
Scrisuri func. rurale 5 %	—	—
Idem urbane 7 %	—	—
6 %	—	—
5 %	—	—
Banca Na�. (500 lei vărs. intr.)	1034.—	—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vărs.)	234.235	—
Soc. de Asig. Na�. (200 lei vărs.)	—	—
S. cred. mob. r. (350 lei vărs.)	—	—
Soc. r. de con. (250 lei vărs.)	—	—
Oblig. Casei Pensiunilor	—	—
Agio	15.30	15.35

Schimb

Londra 3 luni	25.30	—
" cek	25.40	—
Paris 3 luni	100.05	—
" cek	100.75	—
Berlin 3 luni	123.85	—
" cek	124.75	—
Viena	2 1/8	—
Agio	15.30	—

Bursa de Budapesta

din 1 Iulie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6 %	—
" " " 4 %	101.50
" " h�rtie " 5 %	87.90
�mprumutul căilor ferate ung.	151.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.—
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " b�n��ene-tim�sene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
�mprumut cu premiu ung.	121.75
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin	122.75
Renta de h�rtie austriacă	81.—
" " argint austriacă	82.80
" " aur austriacă	112.50
Losurile austr. din 1860	136.75
Ac�iunile băncei austro-ungare	882.—
" " de credit ung.	285.—
" " " austr.	282.50
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. �i ec. „Albina”	102.—
Galbeni �mp�r�tesci	5.92
Napoleon-d’ori	10.04
Mărci 100 imp. germane	62.15
Londra 10 Livres sterlingi	126.60

Bursa de Viena

din 1 Iulie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6 %	—
" " " 4 %	101.45
" " h�rtie " 5 %	87.90
�mprumutul căilor ferate ung.	151.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.—
Bonuri rurale ung.	104.60
" " " cu cl. de sortare	104.60
" " " b�n��ene-tim�sene	104.60
" " " croato-slavone	104.60
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.60
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.10
�mprumut cu premiu ung.	122.25
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin	122.90
Rentă de h�rtie austriacă	81.35
" " argint austriacă	82.65
Rentă de aur austriacă	112.80
Losuri austr. din 1860	136.75
Ac�iunile băncei austro-ungare	886.—
" " de credit ung.	285.75
" " " austr.	282.10
Argintul	—
Galbeni �mp�r�tesci	5.95
Napoleon-d’ori	10.03
Mărci 100 imp. germane	62.17 1/2
Londra 10 Livres sterlingi	126.65

Publica iunile „Cancelariei Negru iu”

 n Gherla — Sz.-Ujv r — Transilvania.

[432] 37

„Amicul Familiei.” Diar beletristic  i enciclopedic-literar cu ilustra iuni. Cursul XI. — Apare în 1  i 15  i a unei în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustra iuni frumoase;  i publică articoli sociali, poezii, romane, suveniruri de c l totie  . a.; — mai departe tractează cestiuni literare  i scientifique, cu reflexiune la cerin ele vie ii practice; apoi petrece cu aten iune vie a socială a Rom nilor de pretutindena, precum  i a celorlalte popula iuni din patrie  i străinătate;  i prin umor dulce  i satiră aleasă n suesce a face c te o oară plăcută familiei strivite de grijile vie ii;  i preste tot n suesce a  tinde tuturor indivizilor din familie o petrecere nobilă  i instructivă. — Pre ul de prenum ra iune pe anul întreg e 4 fl., pentru România  i străinătate 10 franci — lei noi, plătibili  i în timbre postale.

„Preotul român.” Revistă bisericească, scolastic   i literară. Cursul XIII. — Apare în bro uri lunare câte de 2 1/4—3 1/4 coale;  i publică articoli din sfera tuturor sci n elor teologice  i între acestia mul ime de predice pe Dumineci, sărbători  i diverse ocaziuni, — mai departe studii pedagogice-didactice  i scientifique-literare. — Pre ul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili  i în bilete de bancă  i în timbre postale.

Poterea amorului. Novell  de Paulina C. Z. Rovinaru. Pre ul 20 cr.

Idealul pierdut. Novell  originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Pre ul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novell  de Paulina C. Z. Rovinaru. Pre ul 15 cr.

F nt na dorului. Novell  populară de Georgiu Simu. Pre ul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novell  de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negru iu. Pre ul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schi   din emigrarea lui Drago . Novell  istorică națională. Pre ul 20 cr.

Numerii 76  i 77. Nar iune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Pre ul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schi   din sfera educa iunii. După Ernest Legouv  membru al academiilor franceze. Pre ul 10 cr.

Herman  i Dorotea după W. de Goethe, traduc iune liberă de Constantin Morariu. Pre ul 50 cr.

 fgenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Pre ul 30 cr.

 fgenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Pre ul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St.  iul iu. Pre ul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică  inut  în salele gimnasiului din Fiume prin Vincen iu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Pre ul 15 cr.

Poezii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese  i arangiate. Pre ul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri  i vioarele, poezii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Pre ul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Clo ca cu pui ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Pre ul 20 cr.

Apologie. Discu iuni filologice  i istorice maghiare privitoare la Români,  nvederite  i rectificate de Dr. Gregoriu Sila i. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr.  incai. Pre ul 30 cr.

Renascerea limbei rom nesci în vorbire  i scriere  nvederit   i apre iat  de Dr. Grigoriu Sila i. (Op. complet.) Bro ura I, II  i III. Pre ul bro . I, II. câte 40 cr. — Bro ura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante  i

amuzante. Pre ul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante  i amuzante. Pre ul 30 cr.

Colect  de re ete din economie, industrie, comerțiu  i chemie pentru economi, industria i  i comercian i. Pre ul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Ro iu. Ed. II. Pre ul 30 cr.

 ndreptar teoretic  i practic pentru  nv  am ntul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al  nv  torilor  i al altor b rba i de scoală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla.  mprim ria „Aurora.” 1885. Pre ul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem ar ta, să arătăm pruncilor!”  i în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsură în care este acesta! pentru aceea îl  i recomandăm sprighinii publicului român mai ales directorilor  i  nv  torilor ca celor în prima linie interesa i.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Pre ul 30 cr.

Manual de gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin  naltul minister de culte

 i instruc iune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Pre ul 30 cr.

Nu mă uita. Colectiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii  . a. Pre ul 50 cr.

Cele mai ie tine c r i de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni  i c nt ri bisericesci foarte frumos ilustrată. Pre ul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în p nz  60 cr., legat mai în 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. C rticic  de rugăciuni  i c nt ri bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii scolari de ambe sexele. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Pre ul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în p nz  26 cr.

C rticic  de rugăciuni  i c nt ri pentru pruncii scolari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Pre ul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea S nteii Vergure Maria a Născătoarei de D- eu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Pre ul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpără ACT ILE TUTUROR institutelor de credit  i economii  i se schimbă cupoanele acelorora cu trei luni înainte de scaden a lor.